

Cyprys

Cyprysy były drzewami cieszącymi się względami w starożytnej Persji. Sadzono je przed świątyniami, na dziedzińcach, w pałacowych ogrodach. Wraz z wyprawami wojennymi cyprys dotarł m.in. na wyspę Cypr, od której wziął nazwę. Również na nowych terenach drzewo to uważano za święte. Wierzono, że przebywa w nim „bogini natury”. Drewno cyprysu jest bardzo twarde, prawie niezniszczalne, dlatego charakteryzuje je duża wartość użytkowa. Robiono z niego drzewce lanc, instrumenty muzyczne, kasetki na cenne przedmioty oraz trumny. Według Pliniusza cyprys poświęcano bóstwom świata podziemnego. Drzewo to ponadto stało się symbolem śmierci ze względu na to, że raz ścięte nigdy nie odrasta. Sadzono je więc przed domem zmarłego na znak żałoby.